Fröjas tårar.

För Svenska Canada-Tidningen.

(Fröja var, som väl är, eller åtminstone borde vara — allbekant, vanaguden Njords, rikedomens, handelns och sjöfartens gudoms dotter. Hon var Fröjs syster, Friggas brorsdotter, kärlekens gudinna, Härmods gemål. Hon kallas även Menglöd, Mardall, Syr, Gefn, Skjalf, Gunnavor och Smyckeglad. Sveakungen Asmund var hennes och Härmods son.

Härmod, Od-Svipdag, Egils och Groas son, Halfdans fosterson, Haddings halvbroder, Fröjas återhämtare från köldlanden, där hon hållits i fångenskap, och hans asynja, sedan hon så framhållit hans hjälteegenskaper, att han upptagits i Asgård. Han var nordgermanernas konung, mytens älsklingshjälte. Kallas också Otharus, Erik, Skirner, o. s. v. Han är värd allas bekantskap, och sådan kan vinnas från Viktor Rydbergs "Fädernas gudasaga", ett av världslitteraturens förnämsta verk, sagt, delvis, från dikten "Härmod", skriven av detta kvädes författare och synnerligt väl mottagen av sagokärt folk.)

•

Sämja hade burit skölden
välvd på vaksamhetens skuldra,
hennes vapen hade länge
retats bitande av sliparn.
Hennes koger gallrats noggrannt,
tills envar dess pil med iver
kunde söka brynjas maskor;
armtjock båge örnens muskel
övat troget, väl och länge.
Men Förståelse i högbänk
tronade igen i vaners
gudakrets, och hem från östern
Aldafar av ilbud kallats.
Veors, dundergudens, bockspann,
som en tid i sunnanbygder
betat honungsgräs, var hemlänt;
och dess körsven, Himinsjole,
Asa-Tor, ej längre bister,
men försonad, hade avlagt
straffets handske, styrkans gördel.
Mjölner, hammarn, drömde fridsdröm
på troféers örngått ljuvligt,
brageharpans alla strängar
klungo nordanklang, som arla
brusade och smekte fyligors
ortagårdar, liksom Iduns,
liksom Smyckeglads och Friggas.
Alla asar, alla vaner,
varje dvärg, och Alfheims ädla,
Midgårds noblaste och Turstheims
ur gemensamt horn fått läskan.
Vanadisor, alfadisor,
dvärgadisor och asynjor
lekt vid Brages harpmjöd ringdans.
Allt var frid igen: einheriar
blott å schackbord i tornering
sågos gå mot Asgårds höga.
Härmod log, när Menglöd, vivet,
solstrålskrönta, kärlekslönta
Skjalf, i älskogsbindslet, dunlen,
svanvit arm, sin käre fångat.
Allt var fred och frid, som fordom,
innan asars ätt och vaners
vreda skiljts ifrån varandra.

Men i själen var han gramse,
alfekämpen, midgårdskämpen,
Sagas älskling, Svipdag-Härmod,
Fröjas drott, einheriarkungen.
Sorgsen ock, ty, liksom förut
Egils blod, hans faders, ropat
högt på blodshämd, intill Härmod
gått i tvekamp mot kung Halfdan,
faderns baneman, så tjöto
hämndens ulvar nu i Haddings,
halfdanssonens bröst, för gelrsodd,
dödshugg, riktade mot Härmod.
Alla asar, alla vaner
hade gjort det känt i Midgård,
att ej höga gudar fordrat
hämndeblod, och Haddings slagsvärd
sänktes lydigt för de höga.
Dessförinnan sade Hadding
dock, att Härmod dolde feghet
bakom Asgårds starka murvärn,
att han ej ett envigt blodlek
traktat efter, aldrig velat,
bröst mot bröst, med rygghängd buckla,
svärd mot svärd, men så att stålen
aldrig mötte brynjsärk, te sig
ensam där på Haddings valplats.
Härmod kände väl sitt runstift,
visste, att ej midgårdsstålen
kunde mäta sig med dvärgsmidd,
alfehärdad ljungeldsbroder,
svärd, som kluvit tursars grävärn.
Därtill var han Haddings halvbror,
fosterbroder ock. Men hånet:
"Härmod vågar ej" — det brände!
Kvalde så, att emot asars,
emot vaners bud hans stridsskepp
vingades för Manheims vatten.
Fröjas, fagra vivets, tårar,
Odens hot och samvetskvalens,
fylgians röst, förmådde intet.
Nej, mot Haddings stridsfält klöv hans
drake trotsigt skumhöljd bölja.

Han var nådd till svears rike,
skönt Aurvangaland, som styrdes
väl och kraftigt utav Fröjas
fruktansvärde son, hans egen,
när igen från Aldafader
varning kom, att gudastraffet
skulle komma, snabbt och säkert,
om i strid han gick mot Hadding.
Men hans drake och hans kämpar,
brynjerika, vapenstarka,
härfärdsskönа, åseinheriar,
följde mot Germaniens kustland
nordanvind, så vild som värsärk.

Närmre, närmre flaxa drakens
hampvävssegel — kusten synes,
redan, då — o fasa! Härmod
tvingas utav vreda gudar
över bord, mot havsfruns famnen.
Men han var ej längre kämpen
ifrån Elivåg, ej Svipdag;
var ej ståtlig som en Vidar,
gyllenhårig som en Veor,
klarögd som en Vanheims Sindre.
Och hans mod förbytts i bävan,
där han sam i avskyvärda —
sjöstjärnshamnen, hånfullt ledd åt
utav allt i havsgudinnan,
Ranas värld, och städse jagad.

Arma Fröja! Hennes frågor
efter maken klungo hopplöst.
Bild Allfader närde ömkan
för den förut soligt väna,
vissnande av sorg i Folkvang.
Men han teg, och andra asar
tego ock; så gjorde vaner,
vanadisor och asynjor.
Falkens skrud och falkens vinge
tog hon då, och flög kring världen
vida, vida, tills å skäret
Singasteln hon fann den sökte.
Hemsk han var helt visst att skåda,
Härmod i sin hamn, en ödlas
delvis, men sjöstjärnas rästen.
Hennes kärlek var dock större,
än det äckel, än den avsky,
hon förnam vid djurets åsyn.
Och hon tog emot den lede,
blidt och kärlek, när ej sömnen
vaggat honom hän till glömska.
När han sov, då grät hon bittert
gyllentårar, som i havet
tycktes dränkas, men som stego
bedjande till allfarstronen.
Singasteln såg aldrig skymning,
aldrig natt, ty Fröjas smycke,
dvärgasmidda, sagoskönа
Skjalfs Brissingamen brann soligt,
städse, intill hav och länder
njöto utav fagra glansen.

Så, en dag, när vemod klämde
disans bröst som aldrig förut,
gick hon, sedan besten slumrat
in i dvalan, bort att söka
vildblom, fågelsång och bönpall.
Vid sin återkomst till skäret
fann hon Hadding och hans kämpar
spjutslå, pilbesålla ödlan,
djuret, som de redan spetsat
döende på tusen lansar.
Härvid svor hon hämnd, så skräckfull,
att den blekte sol och måne,
tog från stjärnorna den glansen,
som de tjusat med från början.
Hadding ansåg att blodshämnd
nu han kräft, och mansbot bjöd han
gudalydigt till den högas
broder, skördeguden Menglad,
vänlig Fröj, som älskar sämja.
På Falhofner, gyllenhingsten,
sprängde därpå Fröj mot Valhall,
medan Non på kopparvingad
stormfalk svang mot asabryggan,
regnbågsbron, och därutöver,
tills hon nådde över muren,
över Asgårds mur till borgen,
Aldafaders borg där inne
under träd i skuggrikt Glaser.

Överst på einheriarbänken,
närmast Oden själv, som ase,
skön som Balder, hög som Vidar,
käck som Tyr och skulderkraftig
Ilksom Tor, hon där såg Härmod.

Hennes gyllentårar, sprungna
hän ur kärleks moln försonat
Härmods brott mot lydnadsbalken!

Och igen sken sol från fästet,
logo stjärnorna därovan,
teddes månens mantel bländvit,
medan Fröja, medan Härmod
famnade varandra kärligt,
medan barnen, skön Gersime,
fager Noss i glädjekällan
tvådde sorg från lena kinder.

Johan G. R. Banér.

Runebergs ord.

Ett inlägg av Ellen Key.

Ellen Key har publicerat följande varmhjärtade inlägg i frågan för dagen:

"I skrivande stund sönderslites Finland av kriget i dess mest fasansfulla form, det blodiga inbördeskriget. Att detta blev den första följden av friheten är ett bland otaliga vittnesbörd för att — i folkens som i de enskildas liv — ingen diktarfantasi kan dana så tragiska förvecklingar som dem verkligheten skapar. Blott för ett år sedan kunde ingen ana att det finska sorgespel vi bevittnade skulle få ett sådant förlopp att finnar nödgas kämpa mot finnar för att uppehålla lag och rätt, värna hemmens och kvinnornas frid, skydda liv, egendom och frihet. Sverige hade under mer än ett århundrade böjt sig i vördnad inför det finska tålamodet och den finska laglydnaden. Bland alla de gestalter åt vilka Runeberg givit evigt liv blev det två som allt ifrån den stund de i stilla storhet plastiskt tecknade sig mot barnasjälens guldgrund för oss svenskar sammansmälte med våra begrepp om Finland: Paavo, den fattige bonden; Wibelius, den ansvarstyngde landshövdingen. När barnets halvmedvetna förståelse klarnade, då blevo dessa båda hjältar även symboler för tillvarons samfundsdanande krafter, för människornas behov av sammanslutning och ömsesidig hjälp och för de sålunda sammanslutna människornas behov av lag och rätt. När vi svenskar med sorg tänkte på Finlands öde, då var vår tröst vissheten att dessa gestalter voro typiska för det finska folklynnet och att vi således även kunde hoppas att de slutligen skulle bli typiska även för det finska folködet. Den tåligt bidande bonden, som utan klagan bär bördan i väntan på bättre tider och — när dessa komma — delar grannens oblida öde; landshövdingen, som med en enda stor åtbörd visar maktens målsman att

... "här är vår vapenlösa trygghet än, vår lag, vår stora skatt i lust och nöd", som genom sin egen vördnad för lagens majestät vinner en oblodig seger — med vilken förtröstan ha ej svenska hjärtan i dessa män sett uppenbarelser av den finska andan! När kölden från öster isat den finska kulturens tegar, när våldets makter stormat in i finska domarsalar, då visste vi att detta folk kunde tåla, bida och hoppas, att det inom laglighetens gränser ämnade föra sin till synes hopplösa kamp mot förtrycket. När detta trots allt endast visade sig hårdare, då var den oro som fyllde Finlands bästa män framför allt den att laglöshet och våld slutligen skulle förleda finnar att möta dessa onda makter med samma vapen. Och den ångest som mörknade i de bästa finska kvinnors ögon var den att de icke skulle kunna fostra sina unga söner till vördnad för lag och rätt i en omgivning där de dagligen sågo dessa heliga värden trampas under hårda hälar.

Och nu, sedan Finland i över hundra år mött sorgerna och våldet med stilla storhet, med oböjlig tro på bättre tider, på rättens slutliga seger, nu, när denna vårmorgon äntligen grytt efter den långa vinternatten — då översvämmas fälten av det slam en våldsam islossning medför och folket står i den strid där "segern själv blir ett nederlag", — den där sönerna av samma land gjuta varandras blod, det blod av vilket fäderneslandet nu behövde var droppe!

Men hos Finlands äkta söner leva ännu Paavos sega förtröstan och landshövdingens strålande visshet att "lag skall överleva mig". Då frihetens träd är rotat i rätten, kan det visserligen toppbrytas av stormen, men icke bli vindfälle. I denna visshet genomleva Finlands bästa söner och döttrar nuet med blicken på framtiden.

Och så underbar är, trots allt, det länge bundna folkets nya frihetslycka, att en finsk man mitt i farorna nyligen skrev:

"Jag tror att frihetskänslan och medvetande att vi äro ett folk skall sporra för att göra oss till ett kulturfolk. Ni — så länge, alltid, fria svenskar — kunna inte ha en aning om huru arbetet nu kännes helt annorlunda, huru arbetslusten stiger, vidgar bröstet och spänner de andliga musklerna."

Och visst är, att endast den ur skärselden frälste när salighetens höjd. Men om vi således ej fullt kunna ana våra finska bröders lycka, kunna vi fullt förstå deras ångest vid tanken att den kan förspillas. De svenska män, som oavlåtligt manat vårt land att rädda Finland genom uppslutning till Tyskland, borde nu känna i vilken grad dessa maningar nu förbinda dem att frivilligt bistå Finland i dess kamp för lag och rätt och alla andra den västerländska kulturens värden.

Det finska som övriga små folks öde borde icke bero på någon stormakts seger. Det ligger i den gudinnas hand, som hemsöker ett folk, — "där Dikes lag förgåtts och orättvisa bor",

"den gudinna som icke främjar ens ett ädelt mål, om människan, för att vinna detta, dristar att
"...trampa orättfärdig stig
och komma sorgförtärd och skuldbelastad fram".

Aldrig blev den sociala revolutionens ädla mål främjat med orättfärdigare medel än dem som nu brukas i Finland. Aldrig har en stor sak blivit fläckad av en fräckare förfalskning än att striden här gäller en ny samhällsordning mot en gammal. Striden gäller uteslutande om det nya skall byggas på lagens och rättens fasta grund eller våldets och olagens gildande. Finland — så länge Sveriges "blodiga sköld" — ber oss nu om hjälp. Det ber icke om svenskt blod, icke om svenskt guld. Det ber att få köpa bröd och frakta vapen. Det är otänkbart att svaret kan bli nekande.

Strand, Alvastra i februari 1918.

Skandinavien och den nya världsmoralen.

(Forts. fr. föreg. nr.)

Detta har varit följden av en fullt strikt nuetralitet från Schweiz' sida. Hur ser för närvarande ställningen ut i Skandinavien? Sverige får skicka kommission efter kommission till London, arbetande under allt svårare förhållanden, tack vare den misstänksamhet som där skapats genom en neutralitetspolitik vars topp-punkt hetat Luxburg. Norge, inför hårda villkor från Amerika, skyller ifrån sig och ropar: "Se på Danmark, som får mycket bättre villkor än vi, och vi ha ändå inte exporterat till Tyskland tiondelen så mycket som Danmark"!

Inför anblicken av detta gläds inte ett skandinaviskt hjärta, men — utan att i detta fall inblanda något som helst ståndpunktstagande — kan man icke undgå att tänka på vad som sades för 100 år sedan av Wordsworth om Sveriges politik som höjd "above all consequences". Det är konsekvenserna som eftre tre års krig nu gjort sitt inträde, och de konsekvenserna ha sin yttersta förklaring i att en ny världsmoral faktiskt blivit skapad och börjat offentligt verka.

I samband med detta är det som de talrika svenska affärsmännen i London, samlade i The Swedish Chamber of Commerce, yttra sig. Denna handelskammare omfattar 951 medlemmar, därav 672 svenskar, 254 engelsmän och ett 20-tal av andra nationaliteter. Man bör se deras ställning och verksamhet mot bakgrunden av en export från Sverige till England å 235,534,885 kr., medan exporten på Tyskland när upp till 179,076,592 kronor. Båda siffrorna för 1913. Dessa svenska affärsmän yttrade sig nu vid omämnda sammanträde på följande sätt:

— Man har under kriget, sade de, slungat oss London-svenskar i ansiktet att vi inte skulle vara goda svenska och patrioter därför att vi absolut inte kunde gilla Sveriges neutralitetspolitik. Men just därför att vi alltid varit och alltjämt äro goda svenska och patrioter är det som vi inte kunnat gilla denna politik. Vi fråga härvidlag inte efter England. England reder sig utmärkt utan Sverige, men den stora frågan är: kan svensk handel reda sig utan England? Låt oss först betrakta från Sverige-England ur ekonomisk synpunkt. Låt oss endast ta två exempel. Före kriget gick från Sverige till England 98 procent av hela dess lantbruksexport. Under kriget kastades hela denna export på Tyskland. Kommer England efter kriget att bry sig om någon dylik import från Sverige efter ett sådant handlingssätt i dess svåraste stund?

Ett annat exempel. England tog cirka 75 procent av all importerad kemisk trämassa från Sverige, eller cirka 300,000 ton. Från Sveriges synpunkt sett gingo cirka 50 procent av all dess exportmassa till England. Under kriget fördärvade Sverige denna export, så att England nu inte tar en ton från Sverige. Det gör och har gjort sig oberoende av Sverige. Det är en sak att göra en fin affär med en vara, en annan att bara "bli av med den". Hur skall Sverige kunna få, någonsin mer, en sådan marknad på denna artikel som den hade i England före kriget? Och vad blev följden, omedelbart, av den svenska licenspolitiken på det gebitet? Att Norge sände långt sämre massa, som köptes för högre pris än Sveriges prima, en vinst som gick Sveriges näsa förbi! Kan detta ens kallas affärspolitik?

Vad har följden blivit av den drivna politiken? Låt oss först se vad engelska affärsmän tänka. Så här svarar en av dem på ett förslag från handelskammaren: "Jag är så dégouterad av Sveriges uppträdande och handlingar under kriget att jag inte alls känner mig hågad att bry mig om reflektera å ert förslag. (I am sä disgusted with Sweden's actions during the war that I am not at all inclined to go in for your project.) — En annan skriver: "Som ni förstår, äro vi i stort tvivelsmål om jag bör bry mig alls om svenska affärer. — Det är ju visserligen sant att jag har stora affärsintressen i Sverige och ett par, tre verkligt goda vänner där". Detta innebär, helt enkelt, en förut här i England alldeles okänd misstro mot svensk hederlighet. Sveriges moraliska ställning har under kriget, tack vare två svenska regeringars neutralitetspolitik, blivit betänkligt undergrävd.

Vända vi oss så från enskilda affärsmän till engelska regeringen, så vad har den vidtagit för åtgärder? Den har blacklistat inte bara affärsmän och firmor; utan även svenska fartyg. Det vill säga den har förbjudit dem att kola i hamnar, tillhörande engelska imperiet. Så äro t. ex. Sveabolagets ångare blacklistade, tack vare bolagets uppträdande under kriget.

Nu är den stora frågan: vet man något i Sverige om detta, och om det meddelats där, hur har det meddelats? Vi ha här i London suttit och läst de svenska tidningarna och bokstavligen rodnat då vi sett hur där skrivits och vilka uppgifter som där publicerats. När de mest uppenbara, av vem som helst ibland oss här i London lätt kontrollerbara lögner i krigets början publicerades i svenska pressen, erbjöd sig handelskammaren i telegram till Svenska telegrambyrån att på egen bekostnad sända den sanningsenliga meddelanden från England, men enda följden blev en anmodan från svenska utrikesdepartementet att inte störa den svenska neutraliteten.

Dock sågo vi och visste, liksom vi nu se och veta, att en del av svenska pressen gjort Sverige hart när obotlig skada i världen genom sina skriverier, och vi ha förvånat och grämt oss över att sådant systematiskt vanställande av alla fakta kunnat få fritt fortgå i denna press. Men som affärsmän ha vi kanske i ännu högre grad förvånat oss över, att handelskamrarna i Sverige, vilkas uppgift det är att skydda och befordra handel, inte uppträtt och varnat och upplyst allmänheten och riktat bl. a. uppmärksamheten på tidningsskriverierna.

Vår tolkning av Sveriges egendomliga ställning under kriget är att den berott på en helt enkelt för Sverige farlig okunnighet om de verkliga faktorerna i detta krig. Sverige har endast och allenast sett ett kraftprov mellan moraliskt likgiltiga rivaler. Vi äro inga blinda beundrare av England, vi vet nog att intet land är felfritt, men i detta fall veta vi att England inträtt i kriget på rent moraliska grunder och inte kommer att sluta förrän det fått sin vilja igenom. Genom Amerikas inträde i kriget har denna ställning än ytterligare förstärkts. Det är denna moraliska kamp som Sverige inte trott på, som Sverige skrattat åt, då man talat om den. Sverige synes vara så genomsyrat av de tyska handelssynpunkterna att hänsynslöst slå sig fram att det inte tror några andra synpunkter existera i världen, fastän utanför Tyskland helt andra idéer härskat. Hur skulle Sverige tro att England har moraliska motiv, då det utan kritik trott de andra tyska uppgifterna, såsom t. ex. att London Bridge är sprängd i luften, att halva London ligger i ruiner, att England svälter! Ni har ju själv gått över London Bridge, ni har ju själv sett att London är oförändrat, ni vet själv att ingenting fattas i matväg. Men kan då inte Sverige längre tro en människa på hennes hederliga ord? Då... då är det egendomligt ställt i gamla Sverige!

Det är därför Sverige inte häller tror på allvaret i ententens bojkott-politik efter kriget. Men den dagen kanske kommer då Sverige skall få känna det. Och vad skall då ske i Sverige? Där spelas i aktier, som om svenskarna gripits av vansinne. Människor ta ut sina små besparingar ur bankerna och spela på börsen, aktiebolag bildas på aktiebolag för det väldiga industriuppsvinget efter kriget. Men världen kommer aldrig mer att se ut som före kriget, och om Sverige, som för sin industri är beroende av massor av de varor ententen kontrollerar, om Sverige fortfar att driva samma politik och om bojkotten blir svaret utifrån världen — vad blir då följden? Krasch! En krasch efter detta aktiejobb, så stor som Sverige aldrig förut sett. Det är dit svenska folkets pengar komma att gå, det är det perspektiv som vi se hägra framför Sverige, så som det nu handlar, och vi veta verkligen något om affärer och tro att vi se ganska lugnt och opartiskt på saken sam tpå fördelen att ha kontakt med de rörelser i världen, vilka framtiden beror av mer än av något annat.

Denna allt annat än ljusa framtidsbild har jag hört framställas även av många andra svenska affärsmän, dels klarseende personer i Sverige, dels svenskar på resa genom London, och detta skulle alltså bli den yttersta konsekvensen av den neutralitetspolitik vilken Skandinavien drivit under krigets första hälft.

•

I ovan givna, icke så vidare glada bild, är det nu som de förändrade rörelserna i Sverige på senare tid emellertid fälla in en annan dager, med förvåning observerad i England, utesslutande med förvåning av engelsmän, med blandat hopp och misstro av svenskarna i England.

Vad förändringen innebär behöver icke närmare påpekas för svenska läsare. Den torde bli klar, om den kort och gott karaktäriseras som det demokratiska genombrott i svensk politik, vilket hösten 1917 definitivt gjorde försöket med en anti-demokratisk politik i Sverige till ett fiasko, samt de följdföreteelser därav vilka världen sett och som bestått i två saker, dels avlägsnandet av oneutrala personer från framskjutna poster, där de gjort Sverige mycken skada, dels upptagandet av förnyade underhandlingar med en tente-koncentrationen.

I dessa händelser är det emellertid en speciell sak som åtminstone England börjat få ögonen öppna för, och det är att bakom dessa händelser framträder en förut sedan 1914 okänd svensk folkopinion. När England hör att den fatala Luxburg-affären mer än något annat upprört hela svenska nationen, börjar dess tro på svenska folket såsom ett hederligt och rättsinnigt folk att långsamt resa sig ur krigets många kaotiska tanke- och känsloirringar, och England börjar fråga sig, om det icke ändå i Sverige finnes förståelse för den nya världsmoralen som åsyftar ingen skada, men allas gagn.

Man ser kanske också klarare här ute än långt där borta i norr av vilken avgörande vikt för hela Skandinaviens världsframtid det är att just Sverige, den största och rikaste och mest avgörande makten i tre statskonstellationer, börjar driva över till det ljusa planet av världs-scenen. Denna uppenbarelse av ett gradvis uppvaknande Sverige betyder för hela Skandinavien möjligheten till en ljusare framtid. Det betyder den gryende tron i världen på ett Skandinavien som börjar inse att alla handlingar, även affärer, äro moraliska vapen och att varje handling har sin oundvikliga konsekrens. Det betyder tron på att Skandinavien i detta krig fått en bitter moralisk lektion, av det största värde för dess vidare historia i världen, sedan dess folk bara fått veta vad som verkligen stått, står och kommer att stå på spel i denna värld, och det betyder därmed det viktigaste av allt: Skandinaviens folk, sedan de själva trätt fram och handlat, åter bli betraktade som lika hederliga som något annat folk i världen samt få en ställning och ett bemötande i enlighet därmed.

Födoämnen skola vinna kriget.

Tjäna Edert land och Eder själv medels att producera födoämnen på västra Canadas bördiga slätter. Canadian Pacific Railway gör det lätt för Eder att börja. Land $11 till $30 per acre, bevattnat land upp till $50. 20 år att betala. Lån att hjälpa settlare på bevattnat land. Erhåll fullständiga upplysningar och fri illustrerad litteratur från

ALLAN CAMERON, Gen'l Supt. C. P. R. Lands
947 1st St. East, Calgary.

— eller —

F. W. RUSSELL, Desk 31, Land Agent, C. P. R. Winnipeg.

KRÄFTA

och tumörer framgångs fullt behandlade (borttagna) utan knif eller smärta. Allt arbete garanteras. Kom eller efterskrif fri sanatoriebok.

DR. WILLIAMS SANATORIUM, 3023 University ave., Minneapolis, Minn.

Jag botar män

MEDELS HEMBEHANDLING. Fri undersökning.

Det är lika lätt och effektivt att underkasta sig behandling i sitt eget hem som på vårt kontor. Ni kan spara tid och pängar. Ni får den bästa behandling. 25 års erfarenhet.

Specialister på hårdnackade kroniska och nervsjukdomar.

Vi bota ont i ryggen, nedstämdhet, dåligt minne, förlust av livsmodet och annat, som hindrar eder i edert arbete. Botar även blodförgiftning, njur- och urinsyresjukdomar.

Fria läkarråd. Skriv efter bok och symptomschema, som sändes i omärkt kuvert.

Svenska talas och skrives. Rimliga arvoden.

HINZE MEDICAL INSTITUTE
20 och 22 Washington Avenue, Minneapolis, Minn.

FARMLAND TILL SALU

God farm, 160 acres, Sec. 33, Township 31, Range 8, W. of 3. — Belägen 2 mil från Swanson, Sask. 2 mil till skola. Gott land. God brunn. Ett "shanty" och granery på farmen. Stort skandinaviskt settlement.

Vill sälja, emedan jag är för gammal. Pris $1,800. $400 kontant, resten på "crop payment". Skriv till

JOHN JOHNSON, Swanson, Sask.

UPPFINNARE!

Skriv till mig idag och erhåll listan över uppfinningar, som behövas och min illustrerade bok om patenter på svenska språket. De sändas FRITT.

H. J. SANDERS
PATENTADVOKAT
105 Webster Building, La Salle & Van Buren Sts., Chicago, Ill.

SPEC. TILLBUD.

"KVINNAN OCH HEMMET", den bästa och innehållerikaste kvinno-tidskrift på vårt språk här i landet, jämte bilagorna "Mönstertidning" — 8 stora sidor med alla nyaste mönster — och "Vårt Bibliotek", 16 stora sidor med utvalda intressanta berättelser, sändes

för 25 cents

i frimärken eller silver i SEX månader, vilket är halva priset, till var och en, som ej nu är prenumerant. Insänd namn och adress till oss

före d. 31 Mars, 1918

Klipp ut detta och skriv till "Qvinnan och Hemmet" Cedar Rapids, Iowa.

Ett av våra mönster.

KONSTGJORDA LEMMAR

införas tullfritt. SOLDATER och andra, som behöva dylika, böra skaffa sig de bästa som kunna erhållas. De varken skava, överhetta eller suga änden av den avtagna lemmen.

SPECIELLT TILLKÄNNAGIVANDE

Doktorerna Sweet & Norton, de Framstående Specialisterna, hava fört till Minneapolis alla sina underbara nya maskiner för behandlingen och undersökningen av sjuka personer. De underbara metoderna som tillämpas i Europas stora Kliniker, användas nu här till er tjänst. Det lönar sig väl för er att företaga en speciell resa till Minneapolis, till dessa Framstående Specialisters kontor, för att med säkerhet taga reda på, vad som fattas er. Sjuka personer borde begagna sig av detta goda tillfälle och omedelbart komma till Minneapolis och utröna vad som kan göras för dem.

HAR NI? Maglidande eller Kalarr? Njur- eller blåsåkommor? Rheumatism eller Leverlidande? Tarmåkommor, Förstoppning eller Mask? Dåligt Blod, Finnar, Sår eller Blemmor? Svaghet, Nervositet? Ändtarmssjukdom? Bråck? Hosta eller Svaga Lungor? Hemliga Sjukdomar?

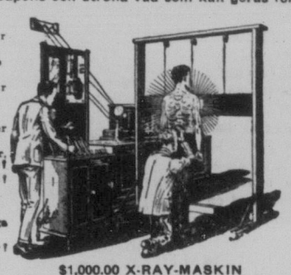

EN GODA TILLFÄLLE!

Om ni har någon djupsittande eller fördold sjukdom, som andra läkare ej kunnat diagnosera, så borde ni ej uraktlåta att konsultera Doktorerna Sweet & Norton, emedan med sin underbara stora X-Ray maskin dessa Framstående Specialister kunna se rätt in i er kropp, och de skola gärna meddela er, vilken åkomma ni har, samt huruvida ni kan botas eller ej.

$1,000.00 X-RAY-MASKIN

Brukas vid Undersökning och Behandling av Sjukdomar.

Om Ni eller någon medlem av Er familj är sjuk,

tag dem genast till dessa Framstående Specialisters kontor. De kunna ofta bota, när alla de andra läkarne misslyckas, och de skola sanningsenligt meddela eder, vad som kan göras för er, och om ni kan botas, så skola de bota er på snabbaste och bästa sätt, och fastän behandlingen kanske kostar er något mera, så är den dock i längden bäst och billigast.

Alla som äro sjuka, böra icke vänta en enda dag till. De borde komma till Minneapolis omedelbart och utröna vad dessa Framstående Specialister kunna göra för dem.

DOCTORS SWEET & NORTON
SPECIALISTER.
106 Washington Avenue So., - - - Minneapolis, Minn.
TIDER: 9 f. m.—7 e. m. Söndagar: 9—12.
SVENSKA TALAS.

Dr. Philip A. Eckman
Skandinavisk Tandläkare

Tändernas vård

får icke försummas, om ni önskar behålla eder goda hälsa. Det har bevisats att alla svåra sjukdomar komma af dåliga eller försummade tänder. — Jag står med nöje till eder tjänst och vill gifva eder alla råd jag kan och vill undersöka edra tänder gratis.

TÄNDER UTDRAGAS SMÄRTFRITT.

ALLT ARBETE GARANTERAS.

Dr. PHILIP A. ECKMAN

Manitoba Hall Block,
293 Portage Ave., Winnipeg, Man.

DEN GAMLA, BERÖMDA LÄKAREANSTALTEN,

N. ROSENBERG CO.,

Dr. T. W. DRACHMAN, Med. Sup't.

BEHANDLAR MED STOR FRAMGÅNG

Privata och nervösa sjukdomar,

förorsakade af ungdoms-dårskaper, onaturliga vanor, med alla deras förfärliga följder, såsom förslappning, förlust af lifskraft, opasslighet för affärslifvet, njur- och blåssjukdomar, svag rygg o. s. v., behandlas snabbt, omsorgsfullt, billigt och i djupaste hemlighet med säkra och pålitliga mediciner.

"LIFVETS HEMLIGHETER"

en af oss utgifven bok på 48 sidor, omhandlande lifvets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, deras följder o. s. v.; den borde läsas af hvarje ung man. Sändes fritt i förseglad omslag till hvar och en som på ett postkort eller i bref insänder sin adress till

N. ROSENBERG CO., 117 N. Dearborn St., Rooms 209-210, Chicago, Ill.

FEM HUNDRA SVENSKAR

ÖNSKAS att lära Auto- och Gas-Tractorhantverket vid Hemphill Government Chartered Motor Schools i Winnipeg, Regina, Saskatoon och Edmonton. Tvungen militärtjänst är nu införd i Canada, och hundratals canadensare, som äro sysselsatta med att köra automobiler och Gas Tractors samt äro sysselsatta i verkstäder måste nu uppgiva sina platser och gå in i armén. — Här är ett utmärkt tillfälle att lära ett gott hantverk under loppet av några veckor, och man blir då i stånd att taga de bortdragandes plats. Vi lära våra studenter genom praktik att köra och reparera automobiler, trucks, gas tractors, gas motorer etc. — Endast sex veckors lärotid. Verktyg fritt. — Vårt fria arbetsanvisningskontor skall hjälpa eder att få en plats, när ni gått igenom kursen. Vänta ej, kom strax. Fri katalog. Besök den närmaste skolan.

HEMPHILL MOTOR SCHOOLS, 220 Pacific Ave., Winnipeg. 1837 Railway Str., Regina; 20th St. East, Saskatoon, Calgary, och 101st St. Edmonton

Läsning för de långa vinterkvällarna.

Som god, billig och underhållande läsning under de långa vinterkvällarna anbefalles "Svensk Familj Journal" i fullständiga årgångar, som säljas till nedsatt pris. Av årgångarne 1913—1914—1915—1916—1917 finnes ett kvarlager, som innehåller hundratals noveller, berättelser, anekdoter, illustrationer, m. m. — samma som 1,000 boksidor. En årgång sändes portofritt för 50c., eller fyra årgångar för $1.50, till Canada 10c. mera. Provnummer sändas fritt alltöver. Agenter önskas.

Skriv efter en större förteckning över böcker, som vi utsälja till halvt pris.

C. RASMUSSEN CO.,
720—22 So. 4th St., Minneapolis, Minn.